

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „uchwała” oznacza uchwałę nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 46, poz. 292).

§ 2. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie:

- 1) przedmioty określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały innej jednostce państwowej:
  - a) podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej albo
  - b) nie podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej, jeżeli przedmioty te spełniają warunek określony w § 23 ust. 2 uchwały, albo
  - c) jeżeli jednostka przekazująca i jednostka przejmująca są jednostkami budżetowymi,
- 2) części zamienne (§ 1 ust. 1 pkt 2 uchwały) jednostce pań-

stwowej podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej,

- 3) wszelkie materiały, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 uchwały, innej jednostce państwowej w razie przekazywania zadań produkcyjnych.

§ 3. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie innej jednostce gospodarki uspołecznionej urzędu określone w § 1 ust. 2 pkt 1 uchwały.

§ 4. Nieodpłatnemu przekazaniu nie podlegają wyroby gotowe i towary.

§ 5. Zarządzenie nie dotyczy przekazywania ruchomych składników majątkowych, wytworzonych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie utworzenia oddziału pocztowego Urzędu Celnego w Szczecinie.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 stycznia 1972 r. tworzy się Oddział Pocztowy Urzędu Celnego w Szczecinie z siedzibą w Urzędzie Pocztowo-Telekomunikacyjnym Szczecin 2 w Szczecinie.

2. Do zakresu działania oddziału należy dokonywanie odpraw celnych przesyłek w obrocie pocztowym z zagranicą.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *K. Olszewski*

33

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ciosny” obszar gruntów porośniętych jałowcem o powierzchni 2,42 ha, położony w gromadzie Proboszczowice, w powiecie łódzkim województwa łódzkiego, określony w ewidencji gruntów wsi Kolonia-Ciosny jako działka nr 136, stanowiąca własność Skarbu Państwa, zarządzana przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:2 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych skupienia wyjątkowo okazałych jałowców (*Juniperus communis*), rosnących na wydmach.

§ 2. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Węże” obszar gruntów ornych, pastwisk i lasu o powierzchni 20,74 ha, położony we wsi Węże, w gromadzie Raciszyn, w powiecie pajęczańskim województwa łódzkiego, określony w ewidencji gruntów wsi Węże jako działki nr 183—227, stanowiące własność Skarbu Państwa, zarządzane przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Pajęcznie.

Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:2 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych wapiennego wzgórze (ostaniec jurajski) z systemem jaskiń zawierających formy naciekowe oraz z lejami krasowymi, w których zachowały się szczątki zwierząt plioceńskich.

§ 3. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Św. Anny” obszar nieczynnego kamieniołomu wapienia i bazaltu o powierzchni 2,69 ha, położony w miejscowości Góra Św. Anny, w gromadzie Góra Św. Anny, w powiecie strzeleckim województwa opolskiego, określony w ewidencji gruntów miejscowości Góra Św. Anny jako działka nr 101, należąca do Państwowego Funduszu Ziemi. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych rzadkich profili oraz zjawisk geologicznych.

§ 4. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Gołuska Kępa” obszar lasu o powierzchni 9,95 ha w Leśnictwie

Sławęcin Nadleśnictwa Żuromin, położony w gromadzie Sławęcin, w powiecie żuromińskim województwa warszawskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1961—1970 jako oddział lasu 239. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 20 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu liściastego o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Moszne” obszar lasu, torfowisk i jeziora o łącznej powierzchni 205,15 ha w Leśnictwie Wola Wereszczyńska Nadleśnictwa Sosnowica, położony w gromadzie Urszulin, w powiecie włodawskim województwa lubelskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1977 jako oddziały lasu 245, 246, 247 a, g, h, 248 f, h, i, k, l, 268, 269, 270, 271, 281. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 20 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych torfowiska przejściowego i wysokiego oraz zbiorowisk rzadkiej roślinności bagiennej i torfowiskowej.

§ 6. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bielica” obszar lasu o powierzchni 1,30 ha w Leśnictwie Kędzierzyn Nadleśnictwa Wysobórz, położony w granicach miasta Koszalina, stanowiący według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 oddział lasu 133 g. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 10 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych gleb bielcowych wykształconych z lekkich osadów żwirowato-piaszczystych bez wpływu wód gruntowych.

§ 7. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Brunatna Gleba” obszar lasu o powierzchni 1,10 ha w Leśnictwie Kluczewo Nadleśnictwa Połczyn, położony w gromadzie Kluczewo, w powiecie szczecińskim województwa koszalińskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 jako oddział lasu 431 b. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 10 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych typowo wykształconej leśnej gleby brunatnej.

§ 8. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Karczmisko” obszar lasu o powierzchni 16,57 ha w Leśnictwie Karczmisko Nadleśnictwa Knyszyn, położony w gromadzie Czarna Wieś Kościelna, w powiecie białostockim województwa białostockiego, stanowiący według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 część oddziału lasu 120 d i część oddziału lasu 144 d. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 20 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego zbiorowiska leśnego charakterystycznego dla Puszczy Białostocko-Knyszyńskiej.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Oles w Dolinie Pomianki” obszar lasu o powierzchni 3,09 ha w Leśnictwie Siemianice Nadleśnictwa Doświadczalnego Laski

Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, położony w miejscowości Raków, w gromadzie Łęka Opatowska, w powiecie kępińskim województwa poznańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 jako oddział lasu 99 a. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 10 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych typowego olesu *Carici elongatae*-*Alnetum* z bogatym runem.

§ 10. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Las Łęgowy w Dolinie Pomianki” obszar lasu o powierzchni 6,03 ha w Leśnictwie Siemianice Nadleśnictwa Doświadczalnego Laski Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, położony w miejscowości Marianka Siemieńska, w gromadzie Łęka Opatowska, w powiecie kępińskim województwa poznańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 jako oddział lasu 105 k. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 10 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zespołu łągu olszowego *Circaeo-Alnetum* z rzadkimi roślinami runa.

§ 11. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stara Buczyna w Rakowie” obszar lasu o powierzchni 3,51 ha w Leśnictwie Siemianice Nadleśnictwa Doświadczalnego Laski Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, położony w miejscowości Raków, w gromadzie Łęka Opatowska, w powiecie kępińskim województwa poznańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 jako oddział lasu 87 h. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 10 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu buczyny *Melico-Fagetum* na krańcu naturalnego zasięgu buka.

§ 12. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Miranowo” obszar trzcin i szuwarów oraz pas łąki o łącznej powierzchni 4,78 ha położony przy południowo-zachodnim brzegu jeziora Dolskie Wielkie, w miejscowości Dolsk, w powiecie śremskim województwa poznańskiego, stanowiący według ewidencji gruntów miasta Dolska część działki nr 84, należącej do Państwowego Funduszu Ziemi, zarządzanej przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Śremie. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 5 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego zbiorowiska roślinności łąkowej z gatunkami roślin o charakterze reliktowym.

§ 13. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Pogubie Wielkie”, jezioro Pogubie Wielkie o powierzchni 670,80 ha, stanowiące własność Skarbu Państwa, pod zarządem Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Rucianem, położone w gromadzie Piśz, w powiecie piskim województwa olsztyńskiego, wraz z obszarem lasu o powierzchni 20,93 ha, stanowiącym wyspę na wymienionym jeziorze, który w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1969—1978 został oznaczony jako oddział lasu 48 a, b, c, d, f, g, h w Leśnictwie Wąglik Nadleśnictwa Wilcze Bagno. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 5 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych miejsc lęgowych ptaków wodnych i błotnych, a w szczególności łabędzia niemego (*Cygnus olor*) oraz naturalnych tarlisk wielu gatunków ryb.

§ 14. 1. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określa plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych; przepis nie dotyczy rezerwatów określonych w §§ 3 i 12,
- 2) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie; przepis nie dotyczy rezerwatów określonych w §§ 2 i 3,
- 3) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- 4) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- 6) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 7) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- 8) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,

- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 13 w odniesieniu do urządzeń związanych z gospodarką rybacką prowadzoną przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Rucianem.
- 12) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody; przepis nie dotyczy rezerwatu określonego w § 13, w odniesieniu do pracowników Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Rucianem.

2. Niezależnie od zakazów ustalonych w ust. 1 zabrania się na obszarze rezerwatu określonego:

- 1) w § 2:
  - a) naruszania powierzchni gleby i skał, rycia dołów, łamania kamieni, przenoszenia lub przewracania złomów skalnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami badań naukowych, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,
  - b) otwierania lub poszerzania wejść do jaskiń, naruszania wnętrza jaskiń, niszczenia form naciekowych, pozostawiania w jaskiniach jakichkolwiek przedmiotów lub materiałów, wchodzenia do jaskiń nie udostępnionych zezwoleniem właściwych organów i zabezpieczonych odpowiednimi urządzeniami,
  - c) jeżdżenia pojazdami mechanicznymi;
- 2) w § 12 — zmieniania linii brzegowej jeziora od strony południowo-zachodniej, na odcinku stanowiącym granicę rezerwatu;
- 3) w § 13:
  - a) zanieczyszczania wody i wycinania trzciny,
  - b) pływania łodziami o napędzie motorowym, z wyjątkiem łodzi należących do Państwowego Gospodarstwa Rybackiego, organów ochrony przyrody i administracji leśnej.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

34

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 19 stycznia 1972 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się niżej wyszczególnione kursy:

Kursy podstawowe — dewizy.

Kraj	Waluta	kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł
Niemiecka Republika Federalna Wielka Brytania	100 marek 1 funt	114,47 9,52	115,03 9,56	114,75 9,54

Kursy specjalne — dewizy.

Kraj	Waluta	kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł
Niemiecka Republika Federalna Wielka Brytania	100 marek 1 funt	686,80 57,10	690,20 57,40	688,50 57,25

Kursy specjalne — pieniądze.

Kraj	Waluta	kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł
Niemiecka Republika Federalna Wielka Brytania	100 marek 1 funt	683,40 57,10	690,20 57,40	686,80 57,25

Powyższe kursy obowiązują z dniem 19 stycznia 1972 r. Jednocześnie tracą moc kursy wyżej wymienionych walut podane w obwieszczeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 stycznia 1972 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 1, poz. 12).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *L. Siemiątkowski*